For Ungdommen.

Fiskerdatterens Plejesøn.

(Fortsat.)

„Du bliver aldrig en Mand," udbrød Jim Cargil foragtelig. „Jeg vil raade dig til straks at binde dig til Maidas Forklædebaand. — Ja, jeg kan nok se, du er ved at blive gal i Hovedet, men jeg vil sige dig, jeg har aldrig set saa usisel en Fyr, som du. Denny knyttede sin Næve; men Jim fortsatte rolig leende: „Ja, jeg ved nok, du kan slaas; men du er alligevel en Kryster, og det vil du blive ved at være, saa længe du lader dig lede af en Kvinde."

„Det gør jeg slet ikke," sagde Denny bestandig mere og mere rasende. „Du kan selv være en Kryster — Naa, sig mig saa, hvad Tid det er, og hvor vi skal mødes."

„Kan du huske Robert Heland og hans Broder Dick, de to store engelske Drenge. Du har set dem en Gang før sammen med mig?"

„De store Fyre, som du sejlede med paa din sidste Rejse; jeg har set den ene, men ikke den anden."

De har begge to set dig, og de syntes saa godt om dig. De vil være nede ved Strandbredden ved jeres Hytte Kl. 7. Saa tager vi din Faders Baad og ror lige over til Klipperne der. Den sjollede Jack vil paa samme Tid ro derover fra Strakan for som sædvanlig at samle Sten. Vi kryber saa op og løser hans Baad, saa kan han sidde der som Robinson Krusoe paa Øen."

„Men da er da vis paa, at han ikke drukner, Jim?" sagde Denny efter først at have let med af den Morskab.

„Drukner! nej hvad skulde han gøre det for? nej, det er det bedste af det; vi sejler tilbage og siger, at vi har set hans Baad flyde paa Søen, og saa kan vi maaske oven i Købet faa en Belønning, hvis vi selv ror over at hente ham. Ham skader det ikke, og vi faar Fornøjelsen."

„Fader vilde ikke holde af, at Baaden blev brugt til det," sagde Denny atter lidt betænkelig, „han har altid været saa øm over den Baad. Jeg holder ikke rigtig af at lade jer faa den."

„Dit lumske Dyr!" udbrød Jim nu med retfærdig Harme; „her lokker du først alting ud af mig, og saa gør du bagefter Brøvl om den gamle Kasse. Gaa din Vej, vi kan godt faa en Baad uden dig, og havde jeg anet, at du var saadan en snedig lille Skurk, skulde jeg nok have holdt mig fra dig." Derpaa vendte han ham Ryggen og lod, som han vilde gaa sin Vej, medens Denny blev staaende, skælvende fra Hoved til Fod af Lidenskabelighed. Han havde Lyst til at banke Jim, men det kunde han ikke, saa var der ikke andet for ham at gøre, syntes han, end løbe efter ham og sige: „Jeg møder ved Stranden Kl. 7."

„Nej virkelig," sagde Jim med en vantro Mine.

„Du har kaldt mig en Kryster og Skurk, jeg skal vise dig, jeg ikke er det." Dermed gik Denny sin Vej og gav ikke Jim Tid til at sige noget videre.

I Grunden var Jim ikke rigtig fornøjet og havde næsten Lyst til at sige, at han skulde blive borte; men han havde nu en Gang lovet de andre at skaffe dem Ross' Baad uden just at røve den; det havde han nu gjort, og han holdt nok af at være Ven med de store, flotte Fyre.

Disse to havde imidlertid en hemmelig Samtale, som Jim ikke hørte.

„Du maa heller blive tilbage Dick," sagde den yngre, „vi kan faa en anden i dit Sted. Du har jo denne ekstra Forretning hos gamle Ross'."

„Ja, den er let nok," svarede den ældre, en høj, klarøjet Yngling paa 18 — 19 Aar med en vis slot Maade at bevæge sig paa, som forklaredes derved, at han havde tilbragt en Del af sit Liv sammen med et omrejsende Skuespillerselskab og var vandt til at fremstille sig for Publikum. „Men du er da vis paa, at der er en ordentlig Sum, ellers er det ikke alt det Brøvl værd?"

„Det er der nok, efter hvad den lille Fyr har sagt, Sandy Ross sidder godt i det. Glem saa ikke den gamle Bibel med Sølvspænderne og Beslaget, den maa ogsaa være en Del værd, og husk saa at sende min Del, naar du faar den solgt."

„Pak dig, du gerrige gamle Jøde! du fylder mit Hjerte med Afsky og Foragt!" udbrød Dick med paataget Pathos; men da han mærkede, det ikke slog an hos Broderen, steg han atter ned fra sin Højde og sagde ligefrem: „Hør, ved du hvad, du kan da gerne lade mig beholde Bogen, naar I faar Jacks Ur."

„Ja, vi har det jo da ikke endnu," brummede Robert, „og jeg vil raade dig til, Dick, at du ikke taler paa den Teatermaner til Maida; du vil da let kendes, hvis hun angiver dig."

„For mig gerne; jeg haaber i Morgen at være borte her fra paa Vejen til Guldminerne."

„Hys, der har vi Jim."

Det var en mørk uhyggelig Aften, da Denny aabnede Hyttedøren, netop som det gamle Stueur var ved at slaa 7; et Vindpust førte Sne ind paa Gulvet. Hvor varmt og hyggeligt var der ikke i det pæne Køkken og hvor koldt og sort udenfor.

„Hvor vil du hen paa denne Tid af Aftenen?" spurgte Maida og saa urolig op. „Du vil da ikke gaa og hente Bunny i denne Sne." Bunny var en af hans Kaniner.

Denny tøvede, han havde Lyst til at sige hende alt, bryde sit Ord og nægte at gaa med i sidste Øjeblik; men han gjorde det ikke, Jims haanende Ansigt stod atter for ham og med det hans faste Beslutning at vise dem en Gang for alle, at Navnet Kryster ikke kunde bruges om ham. Imidlertid vilde han dog ikke lyve og svarede: „Jeg skal ikke blive længe borte, Maida."

„Ja, Bunny vil blive glad ved at blive varmet godt op ved Ilden," sagde hun og sørgede nu kun for, at hans Frakke blev knappet godt sammen om ham, og Kraven smøget op. „Pas nu paa dig selv, Denny."

Hun saa saa god og sød ud, som hun sad der ved det lille Bord med Lampelyset faldende lige paa hendes Ansigt, der med et Par milde Øjne var vendt op mod Denny. Han kyssede hende til Farvel, inden han gik; men skyndte sig saa gennem Storm og Sne ned til Stranden, hvor Jim Cargill og to andre ventede paa ham. I den ene genkendte han Robert Heland.

„Sur dette om Halsen og om Ansigtet," sagde Jim, idet han rakte ham et uldent Tørklæde, medens han selv talte med Munden begravet i et andet. „Jack maa ikke se vore Ansigter. Naa, kom saa."

Snart var de ude paa de mørke, urolige Bølger, der kastede Baaden fra den ene Side til den anden og gjorde det til et strengt Arbejde at tvinge den frem med Aarerne; men de var kraftige unge Mennesker, og snart havde de naaet den lange Række af takkede Klipper, som var deres Maal. De var nu til Dels ubedækkede, men ud paa Natten, naar Floden kom, vilde de slet ikke være synlige.

Nu hørtes andre Aareslag og en underlig klagende, ensformig Sang:

„Naar Havet afgiver sine døde — sine døde — sine døde."

„Tilbage," hviskede Robert Heland, „længere tilbage, han kommer ad denne Vej."

De lagde til et Stykke længere tilbage uden at ænse, at Baaden derved blev udsat for stærkere Brænding.

Stakkels sjollede Jack var kun et Vrag af, hvad han før havde været, en af de flinkeste Mænd i Strakan. Han havde mistet en lille Broder, der var gaaet under med en Baad netop ved de Klipper; dette havde rystet ham saa stærkt, — denne Broder havde været alt for ham — et han blev dødssyg og rejste sig fra Sygelejet som en uhelbredelig Idiot. Siden den Tid levede han et roligt og uskadeligt Liv hjemme hos sin Moder, der plejede ham omhyggelig. Regelmæssig en Gang om Ugen roede han i sin Baad over til Klipperne og samlede Søgræs. Mange mente, at det var galt at lade det stakkels vanvittige Menneske ro ene ud i aaben Sø i al Slags Vejr; men fik han ikke Lov til det, blev han ustyrlig eller ulykkelig, og det var nu gaaet godt saa længe, at man havde holdt op at tale om det.

„Han er sikker nok, stakkels tossede Dreng," sagde man. „Den gode Gud vaager over saadanne enfoldige Børn som han og vaager over, at Folk ikke tager noget fra ham." Denne sidste Hentydning til Jacks eneste Værdigenstand, et gammeldags Sølvur, blev aldrig undladt. Det blev ogsaa nærmest betragtet som Landsbyens fælles Ejendom.

Ejermanden til denne Skat gik imidlertid umistænksomt og samlede sit Søgræs, idet han nynnede paa sin melankolske Sang, medens de sammensvorne havde skaaret Rebet over, hvormed hans Baad var bundet, og saa den nok saa lystig danse af Sted paa Bølgerne og forsvinde i Mørket.

(Fortsættes.)

En ejendommelig Sekt.

At den russiske Regering i de sidste Aarhundreder har tyranniseret sine Undersaattere paa en skrækkelig Maade, er ikke mere nogen Hemmelighed. Derimod vil det maaske være ukendt for de fleste af vore Læsere, at der oppe i Canada lever 7000 Russere, kaldet Donkhoberne, som efter halvandet Aarhundredes Forfølgelse hjemme i Fædrelandet have søgt Tilflugt i Amerika. Disse Mennesker er blevne forfulgte, hvor som helst de har været, til Trods for at de er de dygtigste, flittigste, venskabeligste og renligste Mennesker, man kan finde. Deres Brøde bestaar ene og alene deri, at de tager det alvorligt med deres Kristendom, elsker deres Fjender og gyser tilbage ved Tanken om at dræbe dem. De bruger ingen ydre Ceremonier ved deres Gudstjenester, men samles simpelthen i hverandres Huse, da de sige, at ethvert Sted er helligt, naar Gud tilbedes der. Et Eksemplar af derres Bønner lyder saadan.

„Hvordan skal jeg elske dig, min Gud? du som er mit Liv, min Frelse og Salighed, min Rigdom og uforgængelige Skat, mit Haab og min Trøst, min Glæde og evige Fred. Er det bedre for mig at elske Tomhed eller det ukendte, elske hvad der er forgængeligt og falskt, mere end dig, mit sande Liv? Du er mit Liv og min Frelse, og derfor sætter jeg alt mit Haab, min Tillid og mine Ønsker til dig alene. Pac dig, Herre, vil jeg kalde med hele mit Hjerte, Sjæl og Sind. Lad mig trænge dybt ind i dig, du alene skal eje min Sjæl. Jeg vil leve helt i dig og du i mig. I dig skal jeg se og kende den eneste sande Frelser, Jesus Krittus, som du har sendt. I dit Lys skal vi se Lys ved din Helligaands Kraft."

Navnet „Donkhobers" eller „Aandebesværgere," have de faaet som et Øgenavn af deres Forfølgere for over 100 Aar siden. Selv kalde de sig simpelthen Kristne. Det store Bud i Loven, Kærlighedsbudet, tage de særlig Hensyn til, og de viser i deres daglige Liv, hvorledes Kærligheden har faaet Lov til at raade iblandt dem, idet de har alle Ting tilfælles; hver By har sit fælles Skatkammer, sit fælles Opbevaringssted og Butik. Deres Kvæg gaar i een fælles Flok, og hvad hver enkelt mangler, henter han i den fælles Butik. De ere meget gæstfri over for fremmede, giver dem det bedste, de ejer, og vil absolut ingen Betaling have derfor.

Aarsagen til deres Forfølgelse er nærmest der, at de ikke vil gøre Krigstjeneste. I Aarhundredets Begyndelse døde mange af dem som en Følge af Forfølgelse, og siden den Tid har deres Historie været en lang Kæde af Forfølser, legemlige Mishandlinger, Fængsling og Landsforvisning. Først blev de sendt ned til Provinsen Tauridi, og derfra til Fæstninger i Transkaukasia. I 1887 forøgedes deres Lidelser, idet almindelig Krigstjeneste da for første Gang blev indført i denne Provins. Nu skulde det prøves, hvor standhaftige de kunde være i Gennemførelsen af deres Principper. Nogle af dem gav efter og tjente deres Tid, andre sagde nej, og blev tvunget ind i Straffebataillonerne. Til sidst, i 1895, besluttede den overvejende Majoritet af dem at nægte Krigstjenesten og ikke handle imod deres Overbevisning, og paa et stort Massemøde brændte de deres Vaaben, hvilket var privat Ejendom. Saa begyndte en voldsom Kamp med de trodsige Bønder paa den ene Side og hele det russiske Kejserdømme paa den anden. Tolv af Bønderne, som paa den Tid var i Krigstjeneste, afslog at tjene længere og blev dømte til at indrulleres i den allerværste Straffebataillon. I Marts 1896 blev der sagt, at de var næsten ukendelige af Mishandling, og dette er slet ikke underligt, naar vi høre, hvordan de blev behandlede. Nogle, som skulde straffes, blev lagt ned paa Jorden, og paa hver Side af dem blev stillet drukne Mænd, der begyndte som vilde Dyr at hamre løs paa dem med Stokke af Torn, hvorpaa de spidse Pigge sad, og 5—6 vare bundne sammen i en Bunke. Hver fik 30 Slag, og et Øjenvidne siger: „Blodet sprang ud til alle Sider. Tornene gik ind i Kødet, og naar de toges ud, fulgte Kødstumper med." Det var Forbrydere, som ikke havde gjort andet end fulgt deres Overbevisning. Tre af dem bøjede sig for Lidelserne og lovede Lydighed, men ikke destomindre blev de i Straffebataillonen som Genstand for de andres Spot og Haan. De andre blev sendt til Siberien, hvor flere af dem døde.

Dette er kun et enkelt Træk fra den stedse vedvarende Forfølgelse. Da de havde brændt deres Vaaben, blev dette erklæret for Oprør, og Kosakkerne sendtes mod dem, skønt de netop havde brændt Vaabnene, fordi de ikke vilde slaas. Medens de blev drevne fra deres Hjem til Landsbyen Bogdanovka for at dømmes af Guvernøren i Tiflis, sang de:

„For din Skyld, o Herre, jeg elsker den trange Sti;
Mit daglige Hverv jeg forlod, min Fader og Moder;
Min Broder og Søster, ja mit Folk jeg forlod.
Jeg taaler Besvær og Forfølgelse, Løgn og Bagvaskelse,
Jeg er hungrig og tørstig; jeg maa vandre her nøgen,
For din Skyld, o Herre."

Kosakkerne, som ledsagede dem, behandlede dem ikke bedre, end vi før har hørt om Soldaternes Lidelser. Selv Kvinderne blev mishandlede paa det rædsomste. For at forhindre deres gudelige Sange prøvede Kosakkerne at overdøve dem ved at synge raa Viser. Som Eksempler paa, hvorledes de blev piskede, kan nævnes, at en Mand blev saadan mishandlet, at hans Støvler var fulde af Blod til sidst. En saadan sang, mens han blev pisket, 3 Gange i Træk en inderlig og gribende Bøn.

Donkhoberne's Livsvilkaar i Rusland blev dog i Længden utaalelige. De havde Valget imellem enten at bøje sig under Regeringens Befalinger eller saa blive udviste. Endelig var der nogle venligsindede Russere, som fik udvirket hos Czaren, at de fik Tilladelse til at udvandre paa deres egen Bekostning. Det var slet ikke for tidlig, at de fik denne Tilladelse; thi i 2½ Aar var allerede 800 døde af et Kompagni paa 4000, der var bleven dreven bort fra deres Hjem.

Paa denne Tid fik den bekendte Forfatter, Grev Leo Tolstoy en Bevægelse i Gang til Fordel for disse undertrykte Bønder. En tidligere engelsk Kaptajn, som delte deres Anskuelser, rejste til Rusland med et Fund af Penge for at faa en almindelig Udvandring sat i Gang. Denne Mand har skrevet om sin dybe Medfølelse med disse stakkels fortrykte Bønder, noget han først rigtig forstod, da han kom over iblandt dem. Det varede imidlertid ikke længe, før Politiet kom paa Spor efter ham, og han maatte forlade Rusland. Paa Hjemvejen besøgte han Den Cypern og tænkte sig den som et nok saa godt Tilflugtssted for dem; han fik ogsaa en Skibsladning sendt derned forrige Sommer; men det viste sig at Klimaet var usundt, det var for varmt for disse, som var vant til at leve oppe i det koldere Kaukasus, og megen Sygdom fandtes blandt dem dernede. De er endnu i Cypern, men der er tænkt paa at flytte dem til Canada snarest muligt.

Imidlertid var en af Tolstoys engelske Venner, der havde boet i Moscow som Købmand adskillige Aar, kommen paa Spor efter et bedre Tilflugtssted for Donkhoberne, nemlig Canada. Han rejste der over en Tur for at se, om der kunde dannes en Koloni derovre paa Regeringslandet. Det lykkedes ham at faa Løfte om 160 Acres Land i Manitoba for hver Familie samt $1. for hvert Individ. Husly kunde faaes i disse Emigranthytter, som Regeringen havde opført hist og her, og ingen Troskabsed forlangtes. Ifølge denne Overenskomst er nu 3 Skibsladninger Immigranter komne til Halifax. Den anden var ledsaget af Grev Serge Tolstoy, den gamle Digters Søn.

Donkhoberne synes at være særlig godt tilfreds i Canada. De beskrives som høje og kraftig byggede Folk. De er meget renlige. Alle klæde sig i Faareskind, som Bønderne i Rusland, men Kvinderne bære et hvidt Overstykke, der tager sig nok saa godt ud.

En russisk Ven af Donkhoberne skildrer deres Afsejling fra Batuom saaledes:

„Paa Dækket stod de og vistede med Lommetørklæder og Huer, og paa Kysten var der kun 4, som svarede: To Donkhobere, den engelske Konsul og mig selv. Længe kunde vi se Skibet og høre Lyden af Salmesang. Jeg blev saa bevæget, som jeg næppe nogen Sinde før har været. Taarerne begyndte at trænge frem. Disse kære, elskelige Mennesker! Hvad skal der blive af dem? Hvorfor er de saaledes forfulgte? Hvilken Brøde er ikke den Forfølgelse, de har været og er fremdeles Genstand for — en Beskæmmelse for hele den civiliserede Verden."

Syv Tusinde Donkhobere er nu i den nordvestlige Del af Canada, og disse fra Cypern ventes snart; desuden er der omtrent en Skibsladning tilbage i Rusland, som ogsaa ønsker at immigrere. Saa manges Rejse saa lang en Vej, koster mange Penge, og skønt Donkhoberne altid har været flittige og stræbsomme Folk, saa har dog den lange og haarde Forfølgelse berøvet dem omtrent alle deres Sparepenge. Engelske Venner have hjulpet dem ganske betydelig; men naar man betænker, at først skal Skibe og Jernbaner betales, saa skal der købes Heste, Plove, og andre Redskaber for den korte Sommer der oppe i det kolde Nord, saa forstaar man nok, at det er ikke let for saadanne Mennesker, der kommer tomhændede til et fremmed, uopdyrket Land og skal beredes for den lange, lange Vinter. Derfor samles der fremdeles Penge ind for at støtte dem lidt, baade her fra de Forenede Stater og fra England. De er jo vant til at lage sat, og det gør de ogsaa i Canada; medens Mændene gaa ud at arbejde, gøre Kvinderne Arbejdet hjemme, ja de trækker selv Ploven; paa et Billede vi har deroppe fra, ses 16 Kvinder trækkende en Plov ude i Marken. Deres Hytter ere meget simple Blokhuse, men rene og pæne, forsaavidt den Slags Huse kan være pæne.

Vi kunne ikke andet end agte et saadant Folk, der er rede til at gaa enhver Lidelse og Besværlighed i Møde for at faa Lov til at bevare deres simple ligefremme Opfattelse af, hvad Herren har lært os i sin Bjergprædiken; og vi ikke alene ønske dem alt godt i Fremtiden, at de maa bevare den Kristendommens Kraft, de hidtil har vist, men ogsaa, at vi selv maa faa Øjet lidt bedre op for det store ofte gentagne og ofte forglemte Bud, at vi skulle elske hverandre, selv vore Fjender, og gøre dem godt, som hade os og gøre os ondt.

ET GODT HJEM HAR ALTID MUSIK.

Svært faa af os har Raad til at have $500 PIANOER og $250 ORGLER og endnu færre kan spille paa dem. En HOME MUSIC BOX vil fylde Pladsen for begge til en Pris, som den mindst bemidlede kan afse. Med den kan HVERSOMHELST spille de vanskeligste Stykker korrekt. Musikken er arrangeret paa Ruller med Staalfjædre; intet Papir; intet som er udslidt. Blide og kraftige Toner som paa et Orgel; spiller alle beklædte Rytmer og er af stor Hygge og Trøst for de gamle, de syge og besværede; underholder Selskab med Dansen &c.; akkompagnerer Sang og er en Glæde for Børnene. Spiller over 1000 Stykker som De kan vælge i. Et vidunderligt Instrument. Tusinder af Anbefalinger fra tilfredse Kunder. "Saa meget bedre end vi ventede" sigere de. Intet Legetøj, men saa billigt som et Legetøj. Vægt, i Box, 16 lbs. KUN $6.00, i en smuk Kasse, med Musik. Sendes Dem pr. Expres ved Modtagelsen af $3.00. Agenter tjener penge. En hurtig Salgsartikel. Send 2c Frimærke for Katalog. Adresser STANDARD MFG. CO., 45 Vesey St., NEW YORK; P. O. Box 2853. Dept. N 6

berne altid har været flittige og stræbsomme Folk, saa har dog den lange og haarde Forfølgelse berøvet dem omtrent alle deres Sparepenge. Engelske Venner have hjulpet dem ganske betydelig; men naar man betænker, at først skal Skibe og Jernbaner betales, saa skal der købes Heste, Plove, og andre Redskaber for den korte Sommer der oppe i det kolde Nord, saa forstaar man nok, at det er ikke let for saadanne Mennesker, der kommer tomhændede til et fremmed, uopdyrket Land og skal beredes for den lange, lange Vinter. Derfor samles der fremdeles Penge ind for at støtte dem lidt, baade her fra de Forenede Stater og fra England. De er jo vant til at lage sat, og det gør de ogsaa i Canada; medens Mændene gaa ud at arbejde, gøre Kvinderne Arbejdet hjemme, ja de trækker selv Ploven; paa et Billede vi har deroppe fra, ses 16 Kvinder trækkende en Plov ude i Marken. Deres Hytter ere meget simple Blokhuse, men rene og pæne, forsaavidt den Slags Huse kan være pæne.

Vi kunne ikke andet end agte et saadant Folk, der er rede til at gaa enhver Lidelse og Besværlighed i Møde for at faa Lov til at bevare deres simple ligefremme Opfattelse af, hvad Herren har lært os i sin Bjergprædiken; og vi ikke alene ønske dem alt godt i Fremtiden, at de maa bevare den Kristendommens Kraft, de hidtil har vist, men ogsaa, at vi selv maa faa Øjet lidt bedre op for det store ofte gentagne og ofte forglemte Bud, at vi skulle elske hverandre, selv vore Fjender, og gøre dem godt, som hade os og gøre os ondt.

Frit Land!

I den danske Koloni paa „Soo" Banen

I WARD COUNTY, NORD DAKOTA.

340 Danske har taget Land i denne Koloni, udvalgt af Kirkesamfundets Komite, og af disse har allerede 250 bosat sig der. Endnu haves der godt Land nær Stationer.

Der tiltrænges danske Forretningsmænd i Byen Bowbells i Settlementet.

Billige Ekskursioner med Landsøgere, under Ledelse af Nelson Lawson, „Soo" Banens danske Emigrationsagent, afgaar fra Minneapolis (Milwaukee Depot) Tirsdagene d. 28. November og 12. December Kl. 9.40 om Morgenen.

Ligeledes haves Prærieland i Minnesota og Dakota, og **billigt** Skovland i Wisconsin og Michigan paa „Soo" Jernbanen. Lave Jernbanepriser. — Skriv efter Landkort og illustrerede Forklaringer til

D. W. CASSEDAY,
Land and Industrial Agent "Soo" Ry, Minneapolis, Minn.

DON'T RENT.—BUY

OWN your home place and feel an independence that a tenant farmer never knows. Railroad lands can be had nearly as cheap as you pay in fees for entry on government lands, and the conditions upon which you can secure perfect title are not so burdensome. There is a great future for farmers who either settle on or purchase a farm along the line of the Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha Ry. Co. in Northern Wisconsin, between the Twin Cities and the head of the Lakes. Now is the time, and a FARM is yours with but a little money and a little effort. These lands are suitable for grazing and diversified farming, and there is much hardwood timber. Colonies will find much room for large tracts. For Land Seekers Excursion Tickets apply to your home agents, and for handsome map and illustrated folder address Geo. W. Bell, Land Commissioner, Hudson, Wis., or T. W. Teasdale, General Passenger Agent, St. Paul. terms are easy is yours with

4 500,000 ACRES — CHOICE LANDS

In Northern Wisconsin.

SEND US ONE DOLLAR and this ad. and we will send you this big 325-lb. new 1899 pattern high-grade RESERVOIR COAL AND WOOD COOK STOVE, by freight C.O.D., subject to examination. Examine it at your freight depot and if found perfectly satisfactory and the greatest stove BARGAIN you ever saw or heard of, pay the FREIGHT AGENT our SPECIAL PRICE, $13.00 less the $1.00 sent with order or $12.00 and freight charges. This stove is size No. 8, oven is 16½x18x11, top is 44x28; made from best pig iron, extra large flues, heavy covers, heavy linings and grates, large oven shelf, heavy tin-lined oven door, handsome nickel-plated ornamentations and trimmings, extra large deep, genuine Standish porcelain lined reservoir, handsome large ornamented base. Best coal burner made, and we furnish FREE an extra wood grate, making it a perfect wood burner. WE ISSUE A BINDING GUARANTEE with every stove and guarantee safe delivery to your railroad station. Your local dealer would charge you $25.00 for such a stove, the freight is only about $1.00 for each 500 miles, so we save you at least $10.00. Address, SEARS, ROEBUCK & CO. (INC.) CHICAGO, ILL. (Sears, Roebuck & Co. are thoroughly reliable.—Editor.)

ACME BIRD.

WRITE FOR OUR BIG FREE STOVE CATALOGUE.

Kuponer til en Værdi af $2.55 sendes frit til enhver paa Forlangende.
Danish Luth. Publ. House.

Alterbilleder

smukt og vel udførte og malet efter hvilken som helst bibelsk Tekst og hvilken som helst Størrelse, man ønsker. Om nærmere Oplysninger og Betingelser skriv til

S. Jensen,
18 N. Main Str., Council Bluffs, Ia.

Skal De rejse til Steder øst

eller syd for Chicago, saa bed Deres lokale Agent give Dem Billet fra Omaha til Chicago med . . .

Chicago & Milwaukee & St. Paul Banen,

den korteste mellem disse to Byer. Tog paa denne populære Bane forlade Union Depot, Omaha, hver Dag, og har Forbindelse med Tog, som komme ind paa Union Pacific Banen, Burlington, F. E. & M.-V. etc.

Prægtigt udstyrede Tog med Palads-Sovevogne, Buffet-Bibliotekvogne, og Prisen er ikke højere end andre Baners.

Angaaende nærmere Oplysninger med Hensyn til Banen, Priser etc. skriv til

F. A. Nash,
General Western Agent,
1504 Farnam Str., Omaha, Nebr.

ONLY $2.75

SEND NO MONEY. Cut this ad. out, and send to us, state your weight and height, also number of inches around body at bust and neck, and we will send this BEAUTIFUL FUR TRIMMED BEAVER CLOTH CAPE to you by express, C.O.D., subject to examination. You can examine and try it on at your nearest express office and if found perfectly satisfactory, exactly as represented and the most wonderful value you ever saw or heard of, pay the express agent our special offer price $2.75, and express charges. Express charges will average 40 to 60 cents for each 1,000 miles. THIS CAPE IS LATEST STYLE FOR FALL and WINTER, made from an extra fine and heavy all wool black or blue genuine Marlton Beaver cloth, 27 inches long, very full sweep, 13-inch upper cape, extra full. Upper cape and large storm collar, beautifully trimmed with black Baltic seal fur; upper cape trimmed with three rows and collar with two rows of fine mohair braid; cloth button ornaments. This cape is fine tailor made throughout and equal to capes that sell at more than double the price. Write for free Cloak Catalogue. SEARS, ROEBUCK & CO., CHICAGO (Sears, Roebuck & Co. are thoroughly reliable—Editor.)

Julestjernen,

illustreret af de bedste danske Kunstnere, vil udkomme sidst i November Maaned og kan leveres her i Amerika før Jul, dersom Bestilling indsendes til os i god Tid.

Bogen udgives af Præsterne H. J. F. C. Mathiesen (før i Asaa) og N. P. Madsen.

Indhold: Omslagstegning af Joachim Skovgaard og Thorvald Bindesbøll. Fotogravure Bilag: Dalsgaard: „Ansgar døber et Barn". „Julestjernen", Titelblad af Poul Steffensen. Frise: „Julestjernen". Forord af Biskop Gøssche. „Maanelys", Digt af Stiftsprovst J. Paulli, med Billede af Carl Thomsen. „Mørke Magter" af Pastor Rønne, med Tegninger af Svend Rønne. „Julekloken", Helsidebillede af Lorenz Frølich, med Tekst af N. C. Frederiksen. „Fra Gennemruddets Tid" af Pastor C. Skovgaard-Petersen, med Billede af Erik Henningsen. Edelfelt: „Gudstjeneste ved Havet" (Billede). „Uopslidelige Ord" af Pastor A. Schack. Tidemand: „Haugianere". „Fuglene og Blomsterne" af Vilh. Beck, med Illustration af Alfred Larsen. „En Vision" af Edv. Blaumüller. „En Mærkedag", Skitse af J. (Cornelia Levetzow), med Billede. „Reckall" af A. Bush, med Billede af Fred. Hartvig. 20 Billeder af forskellige Præster. „Sent Efteraar i Rom" af Olfert Ricard, med Billede af Hans Nicolai Hansen. „Tidligt Foraar i England" af O. Ricard. „Et fattigt Hjem og en Solstraale" af Jul. Iversen, med Billede af Knud Larsen. „Børnenes Undere paa Missionsmarken" af Henry Ussing, med Illustrationer af Poul Steffensen. „Julens Stjerne" af Pastor Mathiesen og Pastor Madsen, med Billede af Alfred Larsen. „Den skinnende Morgenstjerne" af Provst Koch.

Prisen er nu forhøjet til 55c, og Bestilling bedes indsendt straks, for at denne kan leveres i rette Tid.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Blair College

begynder sin **Vintertermin** den 1ste December. Skolen har ofte faste Lærere og Lærerinder.

ACADEMIC SCHOOL. (Forberedende).
COLLEGE DEPARTMENT. (Classical Course.)
NORMAL COURSE. (For teachers' county and state certificates.)
BUSINESS DEPARTMENT. (Bookkeeping, shorthand, and typewriting, etc.)
Dansk Sprog, Litteratur og Historie.
Uddannelse af Lærere og Lærerinder for den danske Børneskole.
MUSIC DEPARTMENT.
Foredrag over Bibelen, Historie og Litteratur.

Skolen er i alle Maader praktisk og tidssvarende udstyret — Tomandsværelser med steam heat.

For Undervisning, Kost og Logi 14 Dollars om Maaneden (4 Uger).

Indmeldelser modtages, og nærmere Oplysning gives af **Kr. Anker,** Blair, Nebr.

☞ Skriv efter Katalog.